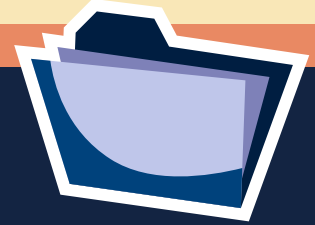

Metode de evaluare complementare

Evaluarea are un rol activ: procesele de intervenție formative, de predare și învățare sunt într-o continuă transformare; este un proces continuu, care este integrat în procesul de instruire.

Evaluarea reprezintă un mijloc prin care se comunica informații despre stadiul de învățare, pentru ameliorarea și reorganizarea acesteia.

Înainte de evaluare există niște criterii bine formulate, după care sunt evaluați elevii; se face evaluarea în raport cu o normă; criteriile sunt cunoscute și de cel evaluat, nu doar de evaluator; metodele, tehnicile sunt diversificate, în funcție de situațiile didactice prezentate de cadrul didactic; evaluarea este deschisă spre noi perspective în spațiul școlar (relația profesor-elev, soluții de integrare socială, competente relaționale); evaluarea se centrează pe rezultatele pozitive și rezultatele negative nu sunt sancționate în permanență; elevul are drepturi egale, este un partener în relația educațională, având la bază „contractul pedagogic”; se oferă o rigoare metodologică și transparentă; încearcă să aprecieze ansamblul de procese ce duc la învățare.

Metodele complementare de evaluare „sunt mult mai suple și permit profesorului sa structureze puncte de reper și să adune informații asupra derulării activității sale, utilizând instrumente ce se adecvează mai mult la specificul situațiilor instructiv – educative. O oarecare dificultate intervine din cauză că metodele de evaluare date nu sunt standardizate, modul de proiectare și aplicare depinzând, în fiecare caz în parte, de la profesor la profesor” (Cucos, 2002, p. 384).

Principalele metode de evaluare complementare sunt:

Referatul

Elevii pot realiza atât referate care au la bază activitatea experimentală, practică, desfășurată în laboratoarele de chimie sau de specialitate, cât și referate bazate pe informarea documentară, pe diferite teme de studiu primite. Indiferent de natura referatului, realizarea acestuia presupune implicare din partea elevilor, responsabilitate, capacitatea de a se organiza, de a se informa, de a selecta informații dintr-o bibliografie dată, de a colabora și de a lucra în echipă, de a redacta și prezenta un

material, etc. Referatele bazate pe informarea documentară pot fi folosite pentru completarea și dezvoltarea cunoștințelor, în realizarea unor teme de sinteză, în cadrul participării la sesiuni de referate pe diferite teme, etc. Astfel, elevilor li se poate cere ca, pe baza cunoștințelor pe care le au și folosind informațiile din diferite surse bibliografice să alcătuiască referate pe diferite teme date sau la alegere.

Investigația

„Reprezintă o metodă cu puternice valențe de învățare de către elev, dar și un mijloc eficient de evaluare. Investigația oferă elevului posibilitatea de a rezolva o sarcină de lucru, în mod creator, în situații de învățare noi sau mai puțin asemănătoare cu cele desfășurate într-un context tradițional, prin lecția clasică. Rezolvarea sarcinii de lucru de către elev poate demonstra, în practică, un întreg complex de cunoștințe și de capacități.” (Manolescu, 2005, p. 159). Ea constă în faptul că elevul trebuie să găsească rezolvare la o problemă teoretică sau să realizeze o activitate practică, printr-o investigație la care timpul este stabilit.

Evaluarea investigației se realizează într-un mod holistic, unde se evidențiază: strategia de rezolvare folosită, corectitudinea cu care sunt înregistrate datele, aplicarea cunoștințelor, prezentarea rezultatelor care au fost obținute, produsele ce au fost realizate, atitudinea pe care au avut-o elevii în fața sarcinii.

Proiectul

Proiectul reprezintă o metodă mai complexă de evaluare care poate furniza informații mai bogate în legătură cu competențele elevilor și, în general, cu progresele pe care ei le-au făcut de-a lungul unei perioade mai îndelungate de timp.

Prin metoda proiectului pot fi evaluate capacități și aspecte diverse precum: alegerea metodelor de lucru, utilizarea bibliografiei, utilizarea materialului și a echipamentului, acuratețea tehnică, corectitudinea soluției, generalizarea problemei, organizarea materialului în

raport, calitatea prezentării, acuratețea figurilor.

Pentru mulți elevi, acest stil de învățare este unul foarte atractiv deoarece derivă din autenticitatea experiențelor. Elevii își asumă rolul și comportamentul celor care lucrează într-un anumit domeniu.

Portofoliul

În portofoliu se adună, în ordine cronologică, diverse probe care reflectă o paletă largă de conținut. Se atașează unui portofoliu lucrările scrise, planuri de lectură, teme specifice primite și rezolvate, rezultatele unei activități de cercetare, în general orice material care oferă informații despre progresul elevului pe parcursul unei perioade determinate.

În portofoliu se adună, în ordine cronologică, diverse probe care reflectă o paletă largă de conținut. Se atașează unui portofoliu lucrările scrise, planuri de lectură, teme specifice primite și rezolvate, rezultatele unei activități de cercetare, în general orice material care oferă informații despre progresul elevului pe parcursul unei perioade determinate.

Obiectivul general al unui portofoliu este de a demonstra progresul elevului, progres conștientizat atât de el cât și de alți factori implicați în educație. De aceea portofoliul trebuie să conțină informații care să ilustreze evoluția și dezvoltarea elevului, care să reflecte performanța efectivă de la clasă, dar și modificări în sfera de interese, schimbări de atitudine cu plus valoare.

Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor

În sensul său cel mai general, observația constă în investigarea sistematică, pe baza unui plan dinainte elaborat și cu ajutorul unor instrumente adecvate, a acțiunilor și interacțiunilor, a evenimentelor, a relațiilor și a proceselor dintr-un câmp social dat.

Conform acestei accepțiuni, profesorul care-și propune să utilizeze următoarele pentru a obține informații relevante asupra activităților elevilor săi, din perspectiva capacității lor de acțiune, relaționare, a competențelor și abilităților de îngrijire disponibile, trebuie să utilizeze un instrument adecvat obiectului

observării. Pentru a înregistra aceste informații, profesorul pune la dispoziție în mod practic trei modalități:

- fișa de evaluare (calitativă);
- scara de clasificare;
- lista de control/verificare.

Aceste instrumente se folosesc pentru evaluarea procesului, cât și a produselor realiza de către elevi, cu ajutorul lor putând fi surprinse atât obiectivări comportamentale ale domeniului cognitiv, cât și ale domeniilor afectiv și psihomotor.

Autoevaluarea

Autoevaluarea este posibilă și necesară întrucât servește cunoașterii (perceperii) de sine (autocunoașterii) și dezvoltării conștiinței de sine (autoconștiinței), aspecte esențiale ce vor da posibilitatea, cu timpul, fiecăruia să descopere sensul propriei valori, premisă necesară oricărei depășiri; o disponibilitate privită în perspectiva educației permanente, care presupune angajarea individului nu numai în procesul propriei formări, ci și în acțiunea de evaluare a propriei formări pentru a deveni capabili de autoperfecționare.

VĂ MULȚUMIM
PENTRU ATENȚIA
ACORDATĂ!

